

Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris (Text refós per LesLleis.com)

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 20 de desembre del 2007 ha aprovat la següent:

Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris

Exposició de motius

La comptabilitat constitueix un sistema d'informació de l'activitat empresarial que compleix un conjunt de funcions tant en l'àmbit intern, per satisfer l'interès del propi empresari per conèixer la situació de la seva empresa i així poder prendre decisions empresarials racionals des de la perspectiva econòmica, com en l'àmbit extern, per satisfer els interessos dels creditors i dels socis respecte al coneixement de la situació patrimonial i financera i els resultats de l'empresa i també els interessos d'altres grups i de l'estat pel disseny i l'execució de les distintes polítiques econòmiques.

És clar que les funcions desplegades per la comptabilitat la situen com un element essencial pel desenvolupament de l'economia del Principat i només per això no es pot retardar més l'establiment del deure de comptabilitat dels empresaris com existeix al conjunt dels estats situats en el mateix entorn cultural i/o geogràfic i, en especial, en els estats membres de la Unió Europea. Però l'establiment amb caràcter imperatiu d'aquest deure obeeix també a la necessitat d'assegurar-ne la normalització del contingut contribuint així igualment al desplegament dels negocis no sols en l'àmbit intern sinó també i fonamentalment en l'àmbit internacional.

Per satisfer els interessos referits i assolir les finalitats assenyalades, aquesta Llei s'estructura en quatre capítols, trenta-nou articles, una disposició addicional, dues disposicions transitòries i quatre disposicions finals. El capítol I estableix el deure de comptabilitat per a tots els empresaris, d'acord amb la definició d'aquest concepte en la Llei, amb independència de la naturalesa de l'activitat econòmica desplegada. Igualment, com a elements de caràcter general, es regulen la forma de portar la comptabilitat, el deure de conservació i el deure de confidencialitat de la comptabilitat, que sols pot ser requerida pels batlles o tribunals corresponents i pel Ministeri de Finances i l'INAF, en l'exercici de les seves funcions.

El capítol II comprèn la disciplina dels llibres de comptabilitat imposant l'obligació de portar, com a mínim, dos llibres: el llibre diari i el llibre d'inventaris i comptes anuals; com a elements imprescindibles per portar una comptabilitat ordenada i adequada a la naturalesa i dimensió de l'empresa i per complir amb l'obligació de formular els comptes anuals.

El capítol III conté el règim del model comptable andorrà referit als comptes anuals construït sobre la base del sistema comptable establert en les directives comptables de la Unió Europea i mitjançant la integració en aquest dels elements definidors del marc conceptual per la preparació i presentació dels estats financers. L'objectiu perseguit amb aquest model és conjuminar la seguretat jurídica, que obliga a regular els elements estructurals del model comptable en una norma amb rang de Llei i la flexibilitat que ha de permetre modificar els desplegaments reglamentaris de forma ràpida i eficaç, davant dels canvis que com a conseqüència del dinamisme de la realitat econòmica es puguin produir en l'àmbit de les normes internacionals de comptabilitat i les normes internacionals d'informació financera (NIC i NIIF).

En la definició dels comptes anuals se segueix el sistema establert per la quarta directiva comunitària en matèria comptable però s'introdueixen dos nous estats financers previstos en les normes internacionals de comptabilitat: l'estat de canvis del patrimoni net i l'estat de flux d'efectiu. No obstant això, aquest últim no estan obligats a formular-lo els empresaris que puguin presentar els models de comptes anuals abreujats.

En la regulació dels documents integrants dels comptes anuals se n'ha delimitat el contingut essencial i també s'ha incorporat la definició dels seus elements: actius, passius, patrimoni net, ingressos i despeses, ajustant-se al mencionat marc conceptual i que a l'hora de determinar les partides del patrimoni net portarà, a partir de la noció de passius establerta, a la necessitat de tenir en compte no sols la forma jurídica sinó, sobretot, la realitat econòmica de les operacions. Finalment, seguint el mateix sistema comptable, també es preveu l'obligació de formular l'informe de gestió, únicament per a les societats anònimes i de responsabilitat limitada que hagin de sotmetre a auditoria els comptes anuals.

Finalment, el capítol IV estableix la disciplina dels comptes anuals consolidats que, si bé no es preveu que entri en vigor abans del 2010, a diferència del règim dels comptes anuals individuals, sembla necessari i oportú preveure-la en aquesta Llei, tenint en compte el caràcter general de la comptabilitat dels empresaris. En aquest àmbit cal destacar, sobretot, la delimitació del perímetre de consolidació que, basant-se en el sistema establert per la setena directiva comunitària en matèria comptable, introdueix l'obligació de consolidació, no sols

dels grups verticals, sinó també dels denominats grups horitzontals, quan el control de les societats filials que integren un mateix grup de societats correspongui a una o diverses persones, físiques o jurídiques, que actuen conjuntament.

Finalment, es preveu que el Govern desenvolupi un Pla General de Comptabilitat tenint en compte les normes internacionals de comptabilitat i les normes internacionals d'informació financera (NIC i NIIF).